

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14396/2024
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из .., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Катарина Ћосић, адвокат из ..., ради утврђења права стварне службености и исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 439/2024 од 02.04.2024. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 439/2024 од 02.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 439/2024 од 02.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 439/2024 од 02.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 479/21 од 24.10.2023. године у ставу другом изреке, којим је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на кат.парц. ... уписану у ЛН ... КО ..., исплати 20.886,00 динара са законском затезном каматом од 24.10.2023. године као дана пресуђења до исплате, а преиначено решење о трошковима парничног поступка саджано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплати 98.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одговарајућа накнада поводом конституисања законске стварне службености преласком проводника далековода преко катастарске парцеле у власништву тужиоца на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа.

Одлуке нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцу исплати накнаду и оцена приговора застарелости потраживања у складу је са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, према ком је правни основ потраживања стварноправног карактера - конституисање законске стварне службености на основу члана 51. Закона о основама својинско-правних односа. Правна природа ове накнаде је одговарајућа накнада из члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Како питање застарелости потраживања накнаде зависи од њене правне природе, а реч је о накнади из стварног права, то она застарева у општем року из члана 371. Закона о облигационим односима, који почиње да тече од стављања у функцију електро мреже.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 21.01.2021. године. Вредност предмета спора је 20.886,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаном другостепеном пресудом преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић